

ὁ στρατηγὸς Τοτλέβεν ἐφαίνετο καταδεδικασμένος νὰ ἀπολαύῃ ἐν εἰρήνῃ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐσχάτως ὅμως ἐφάνη πάλιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀπέναντι τῆς Πλέβνας, ἐντεταλμένος νὰ προσβάλῃ τὴν Θέσιν ἣν ὁ Ὄσμαν πασσᾶς ἡδυνήθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον νὰ ὑπερασπίσῃ κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἐγκαινισθὲν ἐν Σεβαστουπόλει. Οἱ ἀντίπαλοι ἦσαν ἀντάξιοι ἀλλήλων. Ἀλλ' ἐνῶ ὁ εἰς ἐδίεπε καθ' ἐκάστην τὰ μέσα αὐτοῦ αὖξοντα, ὁ ἕτερος, ἐγκαταλειφθεὶς εἰς ἑαυτὸν καὶ πάντων στερούμενος, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκύψῃ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΣΜΑΝ ΠΑΣΣΑ

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν ἴσως νὰ μάθωσι ποῖος τις τὴν μορφήν καὶ τὸ ἀνάστημα ὁ Γαζὴ Ὄσμαν πασσᾶς. Διάφοροι χαρακτηρισμοὶ καὶ περιγραφαὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἥρωος τῆς Πλέβνας ἐδημοσιεύθησαν ἐν εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς περιγραφαῖς ταύταις οὐ μικρὸν διδραμάτις μέρος ἢ φαντασία τῶν γραφόντων, ὡς ἐγένετο καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταγωγῆς. Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς δὲν εἶναι λεπτός καὶ ἀδρᾶς κράσεως, καθὼς ἔγραψαν ἐφημερίδες τινες, ὡς δὲν εἶναι καὶ Ἀμερικανὸς ἢ μετμημφισμένος ὁ Βαζαίν. Ἰδοὺ ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ εἰκὼν ἣν χαράσσει ἐν τῇ ἐφημερίδι «Τουρκία» ὁ κ. Βίκτωρ Λορὴ, Γερμανὸς ζωγράφος, ἐσχάτως μεταβάς ἐκ Πλέβνας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ἔσχε, λέγει, τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ καὶ σπουδάσῃ τὸν Ὄσμαν πασσᾶν, καὶ τῇ 9/27 76ρίου μάλιστα ὁ ὀθωμανὸς στρατάρχης, ὅστις οὐδέποτε ἐφωτογραφήθη, τῷ ἐχορήγησε τὴν χάριν ἐπὶ τινα λεπτὰ ἵνα σταθῇ καὶ χαράξῃ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἐνῶ τὰ ῥωσικὰ ὀβούζια ἐξεργήγουντο περὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς φαίνεται ἡλικίας 45 ἐτῶν, εἶναι δὲ ἀναστήματος μετρίου καὶ κράσεως ἀθλητικῆς· εἶναι ἄνθρωπος παχύς καὶ τύπος μυώδους δυνάμεως, αἱ γραμμαὶ αὐτοῦ εἰσὶ χαρακτηριστικαί, ὁ τράχηλος βραχύς, οἱ ὦμοι εὐρεῖς, τὸ στήθος ἐξέχον, τὰ δὲ ἄκρα ῥωμαλᾶ· τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἦναι λεπτὰ εἶναι σύμμετρα, τὸ γένειον πλήρες καὶ ἤδη λευκανθίζον, τὸ ὄμμα κάλλιστον, μέγα, εὐρύανοικτον μετὰ μακρῶν βλεφαρίδων καὶ ἔχον τὴν κόρην μελαχρινὴν ὑπόπρασινον μετ' ἀκτίνος διαυγοῦς, τοῦθ' ὅπερ δίδει αὐτῷ βλέμμα λεόντειον, ἀλλὰ καὶ φοβερώτατον ἐν τῇ ὀργῇ. Ἡ στολὴ αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀτμημέλτης· φέρει ἐπιχιτῶνιον βραχὺ μὲ πλατέα κράσπεδα, ἐσωκάρδιον μακρὸν κατὰ τὸ εἶδος Λουδοβίκου ΙΕ', καὶ περισκελίδα εἰσδύουσαν ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων· ἐν τῷ στρατοπέδῳ οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν φέροντα τὸ ξιφὸς του, ἀλλὰ φέρει πάντοτε ἀπὸ τοῦ τραχήλου τελαμῶνα φέροντα τὴν θήκην τῶν διόπτρων του· συνήθως τὸ φέσιον φέρει κεκλιμένον πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς τρόπον ὥστε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἐκθρόσκουσι μετὰ τοῦ μετώπου καὶ τῆς ῥινὸς αὐτοῦ πάντοτε δὲ φέρει εἰς τὸ οὖς μολυβδοκόνδυλον. Εἶναι

ἥκιστα ὁμιλητικὸς· σπανίως μειδιᾷ, ἐργάζεται δὲ διὰ ἀρκῶς καὶ κομᾶται λίαν ἀτάκτως καὶ ὀλίγον· οὐδέποτε προσεύχεται, φαίνεται ὅμως· εὐλαβὴς· οὐδεμίαν ξένην γλῶσσαν ὁμιλεῖ· ἐκτίθεται λίαν· ἐκ πρώτης ὀψεὸς φαίνεται ψυχρὸς, ἀλλ' εἶναι συμπαθητικὸς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.—ΠΑΕΙΟΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΟΝΩΝ.

Πολυἀριθμοὶ ὑπάρχουσι μῦς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι ὅπως ποῖωσι πάσας τὰς κινήσεις αὐτοῦ. Ὁ βραχίων καὶ ἡ χεὶρ ἔχουσι περίπου ἀνὰ πεντήκοντα. Ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ σώματι εἰσὶ περὶ τοὺς τετρακοσίους πεντήκοντα, ἕκαστος δὲ μῦς γίνεται ἐκ πολυαριθμῶν ἰνῶν ἢ νημάτων, ἐκάστης ἰνὸς ἐχούσης ἴδιον ἔργον νὰ ἐπιτελέσῃ.

Πάντες οἱ μῦς οὗτοι ἔχουσι νεῦρα συνδεδότα αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ὁ νοῦς λέγει αὐτοῖς διὰ τῶν νεύρων τούτων τί νὰ πράξωσιν. Ἐκαστος μῦς ἔχει πλείστα μικρὰ ἄκρα νεύρων ἐσκορπισμένα πανταχόσε ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἐκ τοῦ νοῦς ἄγγελμα τὸ λέγον τῷ μύονι νὰ ἐνεργήσῃ δὲν διέρχεται ὀλόκληρον τὸν μῦν ὡς ἐν πράγματι, ἢ ἐν ἄγγελμα ἀποστέλλεται εἰς ἐν πρόσωπον. Μεταβαίνει εἰς ἐκάστην αὐτοῦ ἵνα, λέγον εἰς τὴν ἵνα ἐκείνην τί νὰ πράξῃ. Ἐκάστη ἵς τοῦ μύονος ἔχει μικρὸν νευρώδη σωλῆνα συνδεδότα αὐτὴν πρὸς τὸν ἐγκέφαλον διότι τὰ νεῦρα εἰσὶ δέσμαι σωλήνων, ἀκριβῶς ὅπως οἱ μύονες εἰσὶ δέσμαι ἰνῶν. Ἐκάστη ἵς δέχεται τὸ ἄγγελμα αὐτῆς ἐκ τοῦ νοῦς χωριστὸν ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἰνῶν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς σωλήνος, ὥστε ἐκάστη ἵς εἶναι εἰς ἐργάτης κατ' ἑαυτήν. Πόσον καλῶς οἱ ἐργάται οὗτοι συνεργοῦσι ὅταν πάντες λάβωσιν ἄγγελμα ἐκ τοῦ νοῦς διὰ τῶν τηλεγραφικῶν σωλήνων!

Συνήθως διάφοροι ἀναγκαιοῦσι μῦς πρὸς παραγωγὴν κινήσεώς τινος, ἐνίοτε δὲ πολλοὶ μῦς συνεργοῦσιν, ἐπομένως ἄγγέλματα ἀποστέλλονται εἰς πληθὺν μεγάλῃν ἰνῶν εἰς τοὺς πολλοὺς τούτους μῦς. Ἡ ἀνύψωσις τῆς χειρὸς γίνεται διὰ πολλῶν μυῶν. Ὁ νοῦς ἐπέμψεν ἄγγελμα εἰς πάσας τὰς ἵνας τῶν μυῶν τούτων, καὶ πάντες οὗτοι ἐτέλεσαν τὸ μέρος των ὑψοῦντες τὴν χεῖρα σας.

Θαυμαστοτέρα εἶναι ἡ κίνησις τῆς χειρὸς παιζούσης κλειδοκύμβαλον. Ὁ νοῦς τοῦ παίζοντος πόσον ἐστὶν ἐνησυχολημένος νὰ πέμπῃ ἄγγέλματα, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν πληθὺν τῶν ἰνῶν τῶν κινουσῶν τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς δακτύλους! Καὶ ἐὰν ψάλλῃ συγχρόνως ἐνῶ παίζει, ὁ νοῦς αὐτοῦ ἀποστέλλει ἄγγέλματα καὶ εἰς τοὺς μῦς τοῦ στήθους καὶ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος. Καὶ ὅπερ θαυμαστότερον καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον καθ' ὃν ὁ νοῦς ἐξαποστέλλει τσαῦτα μηνύματα, δέχεται μηνύματα ἐκ τῶν αἰσθήσεων. Ἀγγέλματα ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἥλων τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τῆς φωνῆς διὰ τῶν νεύρων τοῦ ὠτός εἰς τὸν νοῦν. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καθ' ὅσον